

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail vfm@vfm.dk

Dato: 6. oktober 2008

LHN/ J.nr. 2008-6623

Under henvisning til Folketingets Arbejdsmarkedsudvalgs brev af 5. september 2008, omtrykt 11. september 2008, følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 232 (AMU Alm. del).

Spørgsmål nr. 232:

”Ministeren bedes kommentere henvendelserne fra k10.dk og depweb.dk, jf. AMU alm. del - bilag 243, 270 og 271.”

Svar:

Jeg kan indledningsvis slå fast, at der ikke hersker nogen uoverensstemmelse mellem Folketingets Ombudsmand og Velfærdsministeriet.

Der er heller ikke, som det anføres i henvendelserne fra k10.dk og depweb.dk, ”vedtaget en lov, der tillader, at læger kan fritages fra deres lægeløfte”.

Lægekonsulenternes ansvarsforhold

Kommunerne ansætter i vidt omfang lægekonsulenter til at yde faglig bistand til brug for kommunens oplysning af de sociale, herunder arbejdsmarkedsrettede sager. Lægekonsulenter ansættes til administrative funktioner i modsætning til lægefaglig virksomhed, som omfatter læge/patienthold.

Lægekonsulenter med administrative opgaver arbejder som andre ansatte under ansvar for deres arbejdsgiver, det vil sige kommunalbestyrelsen. Det betyder, at arbejdsgiveren kan tage ansættelsesretlige skridt mod lægekonsulenten, hvis den pågældende ikke udfører sine arbejdsopgaver i overensstemmelse med retningslinjer, der gælder for den pågældendes stilling.

I modsætning hertil er læger, som udfører lægefaglig virksomhed, det vil sige, hvor der består et læge/patientforhold, underlagt bestemmelserne i lov

om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, som har afløst lægeloven og andre love. Formålet med autorisationsloven er blandt andet at styrke patientsikkerheden.

Læger er således som andre faggrupper ansvarlige for den virksomhed de udøver. Det afgørende for ansvarsgrundlaget for en kommunalt ansat læge er, om lægen udøver lægefaglig virksomhed, som omfatter et læge/patientforhold, eller udelukkende arbejder med administrative opgaver.

Om Velfærdsministeriets vejledning om lægekonsulenternes rolle

Der er ikke fastsat regler om de kommunale lægekonsulenters arbejdsopgaver i de sociale love.

Da lægekonsulenterne er administrative medarbejdere i kommunerne, er de som andre ansatte underlagt den kommunale arbejdsgiver, det vil sige kommunalbestyrelsen. Det er derfor kommunalbestyrelsen, der fastlægger lægekonsulentens arbejdsopgaver og har instruktionsbeføjelse over for lægekonsulenten.

Velfærdsministeriet har derfor alene mulighed for at vejlede kommunerne om lægekonsulenterne arbejdsopgaver i fx førtidspensionssager ud fra de saglige hensyn, der bør tages for at sikre den bedst mulige sagsbehandling i disse sager.

Det daværende Socialministerium har således i overensstemmelse med Folketingets Ombudsmands udtalelser vejledt kommunerne om lægekonsulentens rolle i førtidspensionssager. Der henvises til punkterne 202 til 205 om lægefaglig bistand i Socialministeriets Vejledning nr. 54 af 31. august 2007.

Om lægekonsulenternes rolle

Som det fremgår af nævnte vejledning, er lægekonsulenten en administrativ medarbejder, der er ansat af kommunen til blandt andet at bistå myndigheden med at klarlægge indholdet af andre lægers udtalelser. Hvis oplysningerne ikke er tilstrækkelige, har lægekonsulenten til opgave at pege på, hvilke helbredsmæssige oplysninger der mangler i en sag. Det er herefter kommunen, der tager stilling til, om der skal indhentes yderligere lægelige oplysninger, fx fra en anden speciallæge. Lægekonsulenten må ikke selv efterprøve andre lægers oplysninger ved at undersøge borgeren selv. Lægekonsulenten kan også bistå kommunen med at afdække eventuelle skånebehov, der skal tages hensyn til ved borgerens eventuelle tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

Det er kommunen, der har ansvaret for oplysning af sagen, og som træffer afgørelse. Det er derfor også kommunen, som vurderer, hvilken betydning de helbredsmæssige forhold skal tillægges i forhold til de øvrige elementer,

der indgår i den samlede vurdering af borgerens ressourcer, når borgerens arbejdsevne skal vurderes.

Det kan forekomme, at kommunen ikke er enig i den undersøgende læges konklusion om borgerens funktionsevne. Indeholder lægeerklæringen alene en beskrivelse af borgerens helbredsmæssige forhold, kan den ikke tilside-sættes af lægekonsulenten eller af kommunen, men afhængigt af forholdene i den enkelte sag, herunder eventuelle andre lægeerklæringer, kan kommunen tillægge den større eller mindre betydning i den samlede socialfaglige vurdering af, om betingelserne for tilkendelse af førtidspension er til stede. Kommunen skal i sådanne tilfælde redegøre for sin vurdering og anføre en faglig forklaring, som fx begrundes, hvorfor kommunen ikke finder, at ned-sættelse af arbejdsevnen kan begrunde tilkendelse af førtidspension.

Om klagemulighederne

Hvis borgeren ikke er tilfreds med kommunens afgørelse, kan den pågældende klage til Beskæftigelsesankenævnet eller til Det Sociale Nævn afhængigt af hvilken afgørelse, der er tale om. Hvis klagen drejer sig om lægekonsulentens udtalelse, som er indgået i dokumentationsgrundlaget for afgørelsen, kan klagemyndigheden behandle klagen i forbindelse med klagen over selve afgørelsen.

Hvis borgeren mener, at lægekonsulenten har overskredet sine beføjelser eller begået en fejl, kan borgeren klage til borgmesteren som den øverst ansvarlige for kommunens personale.

Karen Jespersen

/ Bent Nielsen